

РЕШЕНИЕ

№ 21097

гр. С. 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разглежда докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20221110138026 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от първоначалния ищец Ж. И. Й., ЕГН *****, с адрес: гр. В., /адрес/, съдебен адрес: гр. С. /адрес/, чрез адв. Е. Г. срещу /фирма/ //фирма//, регистрирано в Търговския регистър на съда в Х. с ЕИК № *****, с адрес за призоваване чрез пълномощника си /фирма/ – град С. /адрес/, с която се иска да бъде установено по отношение на ответника, че ищеца не му дължи сумите от:

1/ 14 128,83 лева – главница, представляваща неиздължена част от задължението по договор за кредит за текущо потребление от 20.01.2006г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата;

2./ 23 259,66 лева - законната лихва за забава върху главницата по т. 1., дължима за периода 17.05.2007г.-10.07.2022г., включително;

3./ 850,28 лева – мораторна лихва за периода от 27.12.2012г.-20.10.2016г.;

4./ 785,45 лева – такса за закъснение за периода от 20.01.2007г. до 17.05.2007г.

5./ 770,29 лева - разноси по делото,

за които суми е издаден изпълнителен лист от 28.06.2007 год. по ч.гр.д. № 4411/2007 год. по описа на РС,-В., въз основа на който е образувано изп.дело № 66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д., рег. № **** на КЧСИ, район на действие – Варненски окръжен съд.

Сочи се, че изпълнителният лист е издаден на основание чл. 237 и чл 242-249 от ГПК /отм./ въз основа на подлежащо на изпълнение определение от 28.05.2007г. по ч.гр.д. № 4411/2007год. по описа на ВРС, VII състав, без да се е развивало впоследствие исково производство по реда на чл. 250 ГПК /отм./. Поддържа се, че въз основа на изпълнителния лист – на 09.07.2007 год. срещу ищеца е било образувано изпълнително дело, а именно – изп.дело № 66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д., рег. № **** на КЧСИ, район на действие – Варненски окръжен съд. Молбата за образуване на делото била подадена от /фирма/, ЕИК

*****, на 09.07.2007г., като със същата е възложено на съдебния изпълнител да извършва действията по чл. 18 ЗЧСИ.

Изложена е фактическа обстановка за движението на изпълнителното дело, като са описани извършени изпълнителни действия и деловодни дейности, извършени от съдебния изпълнител.

Твърди се, че вземанията са недължими поради следните факти (включително изтекла погасителна давност), настъпили преди и след издаване на изпълнителния лист: Липса на правовъзникващи факти, обуславящи възникване на вземанията – липса на валиден договор за кредит за посочения в изпълнителния лист размер, евентуално - наличие на неравноправни и нищожни клаузи, неоснователно едностранно изменение на лихвения процент, непредоставяне на задължителната по закон информация на потребителя, неизпълнение от страна на /фирма/ на задълженията ѝ по сключения договор и др.; Наличие на правопогасяващи факти, а именно – изтекла погасителна давност – 5 годишна за главницата и 3 годишна за всички периодични вземания, в това число законни и мораторни лихви.

Изложени са теоретични постановки относно извънсъдебните изпълнителни основания по ГПК(отм.), действието на издадения изпълнителен лист, приложението на Постановление на Пленума на Върховния съд № 3/1980г., изпълнителните действия, годни да прекъснат давността, както и спирането и прекъсването на същата

Твърди се, че изпълнителното производство е перемирало още преди постановяване на ТР 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, а към настоящия момент всички вземания са погасени по давност.

Претендират се разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответната страна е депозирала писмен отговор, с който исковата молба се оспорва. Сочи се, че Ж. И. Й. е признал изцяло задължението си, като в тази връзка 12.11.2021г. е сключил споразумение с дружество /фирма/, за погасяване на задължението. В споразумението е подробно е описан произходът на задължението по основание и размер от една страна, а от друга е посочена изричната воля на ищеца, че същия на основание чл. 113 ЗЗД упражнява правото си на отказ от последиците по чл. 110 и чл. 111 ЗЗД, настъпили до датата на подписване на споразумението.

Твърди се, че вземането е установено с влязло в сила съдебно решение, поради което според чл. 117, ал. 2 от ЗЗД давностният срок е петгодишен. Поддържа се, че е налице процесуална активност на кредитора, с която е поддържана висиящността на изпълнителния процес с регулярни искания за прилагане на нови изпълнителни способности. Сочи се, че новите постановки, обективирани в т.10 от ТР 2/2015г. на ОСГТК на ВКС започват да се прилагат от 26.06.2015г., за напред.

Претендират се разноси.

С разпореждане №123561/06.10.2023 г. съобразно задължителните указания дадени с Определение №8816/20.07.2023 г. по в.ч.гр.д. №7669/2023 г. на СГС, съдът е указал на /фирма/, ЕИК: ***** в 7-дневен срок да уточни в какво качество е подал отговор на исковата молба, дали действа като пълномощник на /фирма/ //фирма//, регистрирано в Търговския регистър на съда в Х. с ЕИК № *****, като в такъв случай да представи пълномощно по делото. С молба вх. №314310/06.11.2023 г. /фирма/ сочи, че действа като процесуален представител на /фирма/ като представя пълномощно.

По делото е постъпила молба от адв. Е. М. Г., с която се сочи, че Ж. И. Й. е починал на 07.12.2022 г., с която са представени акт за смърт и удостоверение за наследници.

С протоколно определение от 13.12.2022 г. съдът на основание чл.230 ал.1 ГПК е

конституирал на мястото на Ж. И. Й.:

- С. Ж. Й., ЕГН ***** – син,
- Диан Ж. Й., ЕГН ***** – син и
- И. Ж. Й., ЕГН ***** – син.

Като прецени събраните по делото доказателства, съдът намери от фактическа и правна страна страна следното:

Ищецът Ж. И. Й. и /фирма/ са били страни по ч.гр.д. №4411/2007 г. на Районен съд В.- производство за издаване на изпълнителен лист въз основа на извънсъдебно изпълнително основание по чл. 237, б. „в“ от ГПК (отм.) На 28.06.2007 г. е издаден изпълнителен лист в полза на /фирма/ за сумата от: 14 128,83 лева, представляваща неиздължена част от задължението по договор за кредит за текущо потребление от 20.01.2006г., сумата от 850.28 лева – договорна лихва за периода от 19.01.2007 г. до 17.05.2007 г., сумата от 785,45 лева, представляваща такса за закъснение за периода от 20.01.2007г. до 17.05.2007г., ведно със законната лихва върху главницата от 14 128,83 лева, считано от датата на завеждане на молбата в съда- 17.05.2007 г. до окончателното изплащане на задължението на основание чл. 86 от ЗЗД, както и сумата от 770.29 лева, представляваща направените по делото разноски на основание чл. 64, ал. 1 от ГПК(отм.).

По молба на вискателя /фирма/ от 09.07.2007 г. е образувано изп.дело 20078080400066 по описа на ЧСИ З. Д.. С молбата е възложено на съдебния изпълнител да извършва всички действия по чл. 18 от ЗЧСИ.

На 21.09.2007 г. е наложена възбрана на недвижим имот, собственост на длъжника- място с площ 600 кв.м., попадащо в зона на земеделско ползване извън регулацията в землището на гр. В., кв. Галата в местност „Боровец-север“, представляващо имот с пл. №1977, при граници на имота №1405, път и гора, подробно описан в нот. акт №187, том XXI, дело №5789/1996 г. на Нотариус О. С.

На същата дата е наложен запов на собствен на длъжника лев автомобил- „Мицубиши Галант“ с рег. №*****.

На 08.10.2007 г. е наложена възбрана на недвижим имот, собственост на длъжника- нива в местността „Ланджата“, четвърта категория с площ 5.799 дка, съставляващ имот №032115 по влезлия в сила план за земеразделяне на землище на с. П., подробно описан в договор за доброволна делба парт. №115352, вписан на 06.07.1999 г., том V, №145, вх. рег. №6232 при ВРС.

На 25.09.2008 г. е извършен опис на недвижими имоти, собственост на длъжника- имот №032115. На 29.09.2008 е извършена оценка на същия имот. На 14.11.2008 г. е насрочена и публична продан на същия имот. Същата не е проведена, тъй като не е била разгласена по см. чл. 487, ал. 3 ГПК и е насрочена за 12.12.2008 г. Поради неспазване на местната подсъдност проданта е отменена. Същата е насрочена отново за 28.04.2009 г.

С молба от 17.06.2010 г. /фирма/ е покискало да бъде присъединен като вискател по изп. дело, легитимирайки се с като частен правоприменик на /фирма/ по договор за прехвърляне на вземания от 21.12.2009 г.

С молба от 22.03.2011 г. вискателят/фирма/ е поискал от съдебния изпълнител да се наложи запови и възбрани.

С молба от 03.06.2011 г. вискателят /фирма/ е поискал от съдебния изпълнител да насрочи дата за опис, оценка и публична продан на движими вещи-собственост на длъжника.

С молба от 19.11.2021 г. длъжникът Ж. И. Й. е депозирал пред съдебния изпълнител молба, с която е представил сключено споразумение между него и /фирма/, ЕИК

*****. Същото е с дата 11.12.2021 г. и е представено и по настоящото дело в препис от ответника /фирма/ с отговора на исковата молба, като е налично и по изисканото и приложено изпълнително дело.

Споразумението е сключено между /фирма/, ЕИК ***** и Ж. И. Й., ЕГН:*****. Страните се съгласяват доброволно да уредят отношенията си във връзка с неизпълнено от страна на длъжника парично задължение като кредиторът се задължава в зависимост от договорения срок за погасяване на задължението и съгласно условията на настоящото споразумение да опрости част от задължението на длъжника, описано в чл. 2 от настоящото споразумение. Съгласно чл. 2 и чл. 3 от същото длъжникът има задължение към кредитора, което към датата на подписване на споразумението не е погасено и към 11.11.2021 г. същото възлиза на обща стойност от 35 264.9 BGN /тридесет и пет хиляди двеста шестдесет и четири лева и деветдесет стотинки/. Посочено е, че задължението на длъжника произтича от Договор за кредит от дата 20.01.2006 г., сключен с /фирма/. Посочено е, че на 29.12.2009г. е сключен договор за цесия между /фирма/ и /фирма/ по силата на който/фирма/ (като цедент) цедира вземането си (ведно с всички принадлежности на вземането) на /фирма/ (като цесионер). Посочено е, че вземането още веднъж е цедирано от цедента /фирма/ на цесионера /фирма/ с договор за цесия, влязъл в сила от дата 29.02.2016 г. Сочи се, че към 11.11.2021 г. задължението възлиза на стойност 35 264.90 BGN, а по задължението има изпълнително дело №00066/2007 г. по описа на ЧСИ 3. 3. Д., при Камарата на ЧСИ, с район на действие Окръжен съд - В..

Съгласно чл. 4 от споразумението с подписване на същото споразумение длъжникът признава задълженията, описани в чл. 3, по основание и размер и се задължава, считано от датата на подписване на това споразумение да погаси задълженията си с еднократно плащане на сумата от 35264.9 BGN до 03.12.2021 г. по посочена банкова сметка /фирма/.

По изпълнителното дело самият длъжник Ж. И. Й. е представил уведомление от /фирма/ за извършената цесия на вземанията, произтичащи от Договор за кредит от дата 20.01.2006 г., сключен с /фирма/ от /фирма/ на /фирма/.

С молба от 23.03.2022 г. /фирма/ се е легитимирало пред съдебния изпълнител като цесионер на вземанията по изпълнителното дело №66/2007 г. и е поискало прекратяване на делото.

С разпореждане от 25.05.2022 г. изп. дело е прекратено на основание чл. 433, ал.1, т. 8 ГПК.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.124, ал.1 ГПК, всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това. Съгласно чл.439 ГПК, длъжникът в изпълнителното производство може да оспори вземането, предмет на изпълнението, когато основава иска си само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Разпоредбата на чл. 439 ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнителното основание. Законодателят е уредил защитата на длъжника да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

С Определение от 29.03.2023 г. настоящото производство е прекратено. В решаващите мотиви настоящият съдебен състав застъпва, че предвид наличието на представени именно от ищеца доказателства за притежаване от трето лице -/фирма/, качество на кредитор/взискател към него още преди предявяването на иска, преценката за настъпило

валидно правопримствство, обуславящо пасивната легитимация на цесионера /фирма/, може да се извърши в настоящото производство. Така съдът приема, че единствено последният цесионер - /фирма/ може да бъде надлежен ответник по предявения иск по чл. 439 ГПК. Обратното, посоченият от първоначалния ищец като първоначален ответник /фирма/ //фирма// не е пасивно легитимиран и производството спрямо него следва да бъде прекратено.

Постановеното прекратително определение е обжалвано, като с Определение № 8816/20.07.2023 г. по в.ч.гр.д. № 20231100507669 по описа на СГС е прието, че доколкото ищите твърдят, че първоначалният ответник е извършвал изпълнителни действия спрямо техния наследодател, то те имат правен интерес да постигнат безспорност в отношенията с този ответник, като отрекат правото му на принудително изпълнение, като неговото процесуално или извънпроцесуално поведение може да е относимо единствено към решаване на въпроса дали този ответник е дал повод за завеждането на делото и дали дължи разноски (в този смисъл определение № 95/22.02.2018 г. по ч.гр.д. № 510/2018 г. на ВКС, IV г.о., Определение № 474/07.11.2019 по ч.гр.д. № 3063/2019 г. на ВКС, IV г.о.).

Съобразно задължителните указания на въззивния съд, настоящият състав разглежда предявените иски.

По реда на действащия ГПК, в сила от 01.03.2008г., заповедите за изпълнение се ползват със стабилитет, тъй като влизат в сила, за разликата от несъдебните изпълнителни основания по чл. 237 ГПК (отм.).

Ето защо в процесния случай съдът намира, че приложима спрямо вземанията за главницата по договор за кредит, таксите и разноските е общата 5-годишна давност, а за лихвите 3-годишната специална такава.

Към момента на депозиране на молбата за образуване на изпълнителното дело № 66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д., давността не е изтекла.

На основание нормата на чл. 116, б. „в“ ЗЗД, давността се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение.

Изпълнителното производство е образувано при действието на ППВС № 3/1980 г.

Според Постановление № 3 от 18. XI. 1980 г. по гр. д. № 3/80 г., Пленум на ВС, погасителната давност не тече, докато трае изпълнителният процес относно принудителното осъществяване на вземането.

С т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 г., постановено по ТД № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, бе дадено различно тълкувание по отношение на погасителната давност – според касационната инстанция, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК /чл. 330, ал. 1, б. „д“ ГПК отм./, нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. С това решение бе обявено за изгубило сила Постановление № 3/1980 г. на Пленума на Върховния съд.

С Тълкувателно решение от 28.03.2023 г. по тълк д. № 3/2020 г. на ОСГТК на ВКС бе прието, че погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС.

Ето защо давност не е текла докато е било висящо изпълнителното дело № 66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д., а с предприемането на всяко действия по принудително изпълнение в рамките на висящото изпълнително дело, давността е прекъсвана и е започвала да тече нова давност.

На основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК изпълнителното дело се прекратява ако

взискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години. В процесния случай в периода след 03.06.2011 г., не са извършвани изпълнителни действия спрямо ищеца в продължение на 2 години, включени в конкретни изпълнителни способности и няма данни по изпълнителното дело взискателят да е поискал извършването на такива.

Следователно, изпълнително дело №66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д. е прекратено на 03.06.2013 г. по отношение на длъжника Ж. И. Й. по силата на закона - на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК с изтичането на две години от датата, на която извършено последното изпълнително действие - в този смисъл т. 10 от ТР № 2/2013 г. от 26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС по т.д. № 2/2013 г. Съдебният изпълнител само е констатирал настъпването на перемпцията с разпореждане от 25.05.2022 г.

След тази дата /03.06.2013 г./ не е имало висящ изпълнителен процес и е започнала да тече нова давност.

Към 03.06.2018 г. всички процесни вземания са погасени по давност.

При посочените мотиви съдът намира, че по отношение на ответника/фирма/ /фирма/ не съществува правото на принудително изпълнение спрямо ищите за сумите от:

1/ 14 128,83 лева – главница, представляваща неиздължена част от задължението по договор за кредит за текущо потребление от 20.01.2006г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата;

2./ 23 259,66 лева - законната лихва за забава върху главницата по т. 1., дължима за периода 17.05.2007г.-10.07.2022г., включително;

3./ 850,28 лева – мораторна лихва за периода от 27.12.2012г.-20.10.2016г.;

4./ 785,45 лева – такса за закъснение за периода от 20.01.2007г. до 17.05.2007г.

5./ 770,29 лева - разноски по делото,

за които суми е издаден изпълнителен лист от 28.06.2007 год. по ч.гр.д. № 4411/2007 год. по описа на РС,-В., въз основа на който е образувано изп.дело № 66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д., рег. № **** на КЧСИ, район на действие – Варненски окръжен съд.

По разноските:

С оглед материално-правния изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца се дължат разноски. В процесния случай, не е налице признание на иска, напротив ответникът с отговора на исковата молба оспорва да е настъпил погасяващ юридически факт.

Дължима от ответника е държавна такса в размер на 1591.78 лева за настоящото производство и 15 лева за производството по по в.ч.гр.д. №7669/2023 г. на СГС.

С отговора на исковата молба в направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ищите. Съгласно задължителното тълкуване, дадено от ВКС в ТР № 6/2012 г., ОСТГК, основанието по чл. 78, ал. 5 ГПК се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатската защита и фактическата и правна сложност на делото. Когато съдът е сезиран с такова искане, той следва да изложи мотиви относно фактическата и правна сложност на спора, т.е. да съобрази доказателствените факти и доказателствата, които ги обективират и дължимото правно разрешение на повдигнатите правни въпроси, което е различно по сложност при всеки отделен случай. В процесния случай извършените от процесуалния представител на ищите действия се изразяват в подаване на искова молба и извършване на процесуално представителство в съдебно заседание с приемане на писмени доказателства. Претендираният размер на адвокатския хонорар/ 2500 лева/ значително надвишава минималния такъв съобразно чл.7, ал.1, т. 4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения -3833.56 лева и не следва да бъде

допълнително редуциран.

Водим от изложеното, на основание чл.235 и чл.236 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от **С. Ж. Й.**, ЕГН *****, **Диан Ж. Й.**, ЕГН ***** и **И. Ж. Й.**, ЕГН *****, конституирани като наследници на мястото на първоначалния ищец **Ж. И. Й.**, ЕГН *****, срещу **/фирма/ //фирма//**, регистрирано в Търговския регистър на съда в Х. с ЕИК № *****, че по отношение на **/фирма/ //фирма// НЕ СЪЩЕСТВУВА ПРАВОТО НА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ** на сумите:

1/ 14 128,83 лева – главница, представляваща неиздължена част от задължението по договор за кредит за текущо потребление от 20.01.2006г., ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата;

2./ 23 259,66 лева - законната лихва за забава върху главницата по т. 1., дължима за периода 17.05.2007г.-10.07.2022г., включително;

3./ 850,28 лева – мораторна лихва за периода от 27.12.2012г.-20.10.2016г.;

4./ 785,45 лева – такса за закъснение за периода от 20.01.2007г. до 17.05.2007г.

5./ 770,29 лева - разноски по делото,

за които суми е издаден изпълнителен лист от 28.06.2007 год. по ч.гр.д. № 4411/2007 год. по описа на РС,-В., въз основа на който е образувано изп.дело № 66/2007г. по описа на ЧСИ З. Д., рег. № **** на КЧСИ, район на действие – Варненски окръжен съд.

ОСЪЖДА /фирма/ //фирма/ регистрирано в Търговския регистър на съда в Х. с ЕИК № ***** да заплати на **С. Ж. Й.**, ЕГН *****, **Диан Ж. Й.**, ЕГН ***** и **И. Ж. Й.**, ЕГН *****, съдебно-деловодни разноски в размер на **4065.97 лева**.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____